
Kiss Noémi

FRAU HOLLE

SZÍNEMŰ

Szereplők:

MÁRIA, a lány
CÉGVEZETŐ, a mostoha
FRAU HOLLE
ALBERT, személyzetis
+ 1 kenyérsütő automata és 1 joghurtautomata

Játszódik egy irodaházban a Duna-parton. Pesten és a föld alatt, HOLLE anyó birodalmában.

MÁRIA Rákospalotán lakik. Ott, ahol negyven éve a városszéli kiserdő helyén tízemeletes házak nőtték ki a földből. FRAU HOLLE évszázadok óta él itt a föld alatti világában, és immár a városból járnak hozzá a szorgalmas, dolgozó lányok. Nyáron olyan forróság lepi el a területet, hogy a járda aszfaltján tükrötjást lehet sütni. MÁRIA egy informatikai cégnél asszisztens. Korán reggel munkába indul, a 69-es villamoson utazik. Majd átszáll a metróra. Szokásához tartozik, hogy tesz egy kis kerülőutat a lipótvárosi sétányon. Egy pillanatra megáll a Duna betonnal szegett, kikövezett partján, és benéz a híd lábához. Ez a vékony, pesti lány szereti bámulni a sodró, sebes folyót. Szeret beleszagolni mocsaras, bűzlő illatába, és figyelni az elhaladó, roskadozó hajóvontákat. Az úszó olajfoltokat a hullámokon.

Miközben örvénylik a sárga, sáros víz, MÁRIA odaképzeli magát a híd tömzsi lábához. Vajon mi történne, ha beugrana? Képzletében ilyenkor szét-tárja karjait: fejjel lefelé, a hajánál fogva sodródik bele egy örvénybe. Libabőrös lesz. Egészen a teste belsejében érzi a merülést, ahogy bizseregve lebukik az egyre mélyülő örvény tölcsérére, és soha többé nem látja a forró várost. Az informatikai céget, a főnökkasszonyát, a CÉGVEZETŐT. A jóképű, személyzetis ALBERTET. Kollégái hatalmas, gyűrött kupacát, ahol mindenki agyonnyomja a másikat. A kantint, a tárgyalót, a számítógépe google-táblázatát, a naptárakat, teendőket. Maga mögött hagyja a földi világ idegesítően lüktető, parancsoló hangját.

ELSŐ JELENET

Pipacsmező, madárcsicsergés. FRAU HOLLE háza, egy ágy, ablak. MÁRIA ájultan fekszik a mezőn. Pár másodperc múlva ébredezni kezd. Elindul, megy és megy... aztán eltűnik.

HOLLE az ablakban ülve mosolyog. MÁRIA újra feltűnik, megjelenik a kert kapujában.

HOLLE Hát te meg hogy kerülsz ide?

MÁRIA Én? Ja, igen. A lefolyón át érkeztem. Talán el is ájultam, alig emlékszem valamire.

HOLLE Sápadt az arcod, kedvesem.

MÁRIA Nem is tudom, mi volt. De igen, rémlik, mintha kifordult volna minden. A hajamnál fogva lógtam fejjel lefelé. Egy sötét tölcsérben zuhantam, behunytam a szemem, hogy ne lássam, mi történik. De nem volt rossz. Többre nem emlékszem. *(A levegőbe szagol)* Milyen jó illatok vannak itt! Vadvirágok!

HOLLE Miért jöttél? Mi hozott erre?

MÁRIA *(kapkodik)* Jaj, elhagytam, a... Ó, vérzik az ujjam!

HOLLE Elvesztettél valamit?

MÁRIA A telefonomat keresem. Beejtetem zuhanyozás közben a csatornába, és nem tudtam kiszedni. Ma nagyon meleg volt, irtóra leizzadtam a cégnél, hosszú, végeláthatatlan tárgyalás... otthagytam, úgy éreztem, nem bírom tovább, téglák nőttek a vállamon. Igazából jó volt beugrani a csatornába, csak a telefonom... Azóta sem találom. Nem látta valahol?

HOLLE *(mosolyog, kedves)* Ha csak ekkora a bajod, könnyen segíthetünk.

MÁRIA Nem, vagyis nem egészen. Úgy kezdődött, hogy... kiszöktem a tárgyalóból... A főnököm, a Cégvezető és Albert, a személyzetis beráncigáltak a minisztériummal való üzletbe. Jól jövedelmez majd a cégnek, ezt mondták, végre sok embert felvesznek, mindent rögzítenem kellett egy diktafonnal. Aztán másnap begépelni, jegyzőkönyvet írni, szóval a szokásos.

HOLLE De hát ez csak munka? Ennyire a szíveden viseled?

MÁRIA Engem cseppet sem érdekelt. Untam, mert ez lopás, és elegendem van a lopásaikból. Minden nap lopás. Kit érdekel századszor, hogy szívják le a közpénzt. Egy informatikai cégnél dolgozom, telefonokat gyártunk. Irtó meleg van, napok óta 43 fokot mutat a hőmérő odakint. Hiába a klíma, a lezárt irodaház, az óriási ablakokon áthatol a napsugár, és szúrja a szememet, a bőrömet.

HOLLE Hát az tényleg nagyon meleg.

MÁRIA Izzadtam. Patakokban folyt rólam a víz. Szerettem volna zuhanyozni. A mellemen át, le, a derekamra, az egész hátamon, mindenhol, csupa víz voltam...

HOLLE Ó, hát a nyár ilyen, meleg. Ha forró, arról az ember is tehet. Gyerekkoromban imádtam a nyarat! Amikor a nádasban ugráltunk a stégről a vízbe. Egész nap fürdőruhában játszottunk. Csicseregtek a madarak, búza és kukorica nőtt a földeken. A bokánkon piócák laktak. Horgásztunk egy damillal és fabottal.

MÁRIA Én is imádom a nyarat. De most már nem... kibírhatatlan a nap sugara. Pörköli a bőrömet. Kiszöktem a tárgyalóból. Gondoltam, a cégvezető elnézi nekem, annyira rá van kattanva ilyenkor a dologra, hogy észre sem veszi. Rohantam a vállalati zuhanyzóba. Aztán mikor beléptem a zuhanykabinba, kicsúszott a kezemből, és beesett a lefolyóba a telefonom. Valahol egészen lentről jött a hang, hallottam, hogy odakoppan. Mintha egy mély kútba esett volna. Még most is a fülemben cseng. Próbáltam kiszedni. Szereztem egy drótot, turkáltam a búzelzáró alatt, de csak hajszálak voltak, szappan és takony. Mikor végleg lemondtam róla, hogy megtalálom, visszamentem az irodába. Elmeséltem, a főnök-asszonyom azt parancsolta: „ha beejteted, hozd is ki onnan”. Visszamentem a fürdőbe, és beugrottam a csatornába.

HOLLE Milyen biztató, naát!

MÁRIA Tényleg nem látta valahol? Lila tokja van, raktam rá matricákat. Kis vízipatkányok vannak rajta. Olyan cukik! Törött az előlapja, könnyű megismerni. Felsértette az ujjamat. Már mindenhol kerestem a mezőn. És akkor megláttam az ösvényt és ezt a cuki kis házat.

HOLLE Cuki? Az mit jelent?

MÁRIA Hogy édes. Vonzó. Jó lesz.

HOLLE Majd meglátjuk. Gyere be! A telefonra még visszatérünk. Most azt kérdezném tőled, volna-e kedved a szolgálatomba szegődni?

MÁRIA gondolkodik, majd kis idő múlva válaszol.

MÁRIA Hát... Miért is ne! Szíves-örömet. Mi lenne a dolgom?

HOLLE Főzni, mosni, vasalni. Nem lesz nehéz neked. Úgy látszik, erős lány vagy. Majd elválík. Gyere utánam, megmutatom, miről lenne szó.

MÁRIA Mondja nyugodtan a feladatokat! Csupa fül vagyok.

HOLLE Azért van itt egy munka, amit nem tud akárki elvégezni.

MÁRIA És mi volna az?

HOLLE Föl kellene rázni ezt a dunnát.

HOLLE anyó egy ágyra mutat. MÁRIA ránéz az ágyra és kacagni kezd. Befekszik, meghempereg. Utána már rázza is a dunnát. Teljes erőből rázza. Egyre jobban...

MÁRIA Ó, hát ez nem valami nehéz, anyó! Minden nap ezt teszem. Anyám is folyton dolgozott. Korán meghalt, a nagynéném nevelt fel. Mit nem adnék azért, ha élne. Biztos nem ugrottam volna be egy csatornába... Ó, ha volna anyám!

HOLLE Szegény árva vagy, akkor azért bírod ilyen jól a munkát. Ez is oka lehet a kitartásnak. Egy fontos, megrázó, saját történet. Az alázat eltanulása, a túlélés ösztöne. A tapasztalat teszi meg a munkást.

MÁRIA A cégnél is egész nap pakolok. Nekem mindegy. A főnökasszonynak persze semmi sem elég.

HOLLE Ki a főnökasszonyod? Ha ő is nő, biztos tudja, mi az a házimunka, és azon kívül mennyi a tennivaló.

MÁRIA Ó a cégünk főparancsnoka. Van családjá is.

HOLLE Dupla munka. Még jobb!

MÁRIA Ó csak osztja. Nyivákol, hogy a lánya, aki persze szintén a cégnél dolgozik, jó kis budai, rózsadombi család, szóval, hogy ő mennyivel precízebb és szebb, mint én. Aztán ott van Albert, a személyzetis. Hát ő ennek épp az ellenkezőjét állítja. Ha meglátja a főnökasszonyunk lányát, kezét mos utána, annyira lebéntja az undor.

HOLLE A góg mondatja vele.

MÁRIA Megszoktam én ezt. Mire berendezem a tárgyalót az üzletfeleknek, már kapom is a következő feladatot. Plusz majdnem minden este jótékonyági gálára megyünk. Még az ágyban sem hagy nyugodtan pihenni a spiné. Mi vagyunk a legjobbak és a legaranyosabbak, a leghumánusabb vállalat. Nálunk etikus munka van, ahogy Albert mondja. Még a honlapján is ez van: etikus...

HOLLE Ezt nem értem pontosan.

MÁRIA Munka és kész, dolog, robot, keccsölés, hajtás, meló, Arbeit. Szépen találva. A kihasználás.

HOLLE Akkor fogj hozzá!

MÁRIA Menni fog, nézze csak!

HOLLE Nem úgy van az! *(Elkapja a lány kezét)* Egyáltalán nem mindegy, hogy kezdesz hozzá. Tudd meg, hogy mikor ebben a dunnában táncolni kezdenek a tollak, a ti fenti világotokban újra hullani kezd a hó. Ha szépen, gyöngéden rázod, odafent mindent puhán beterít a hó. Vagy ha forró nyár van, elered az eső. Hatalmas cseppekkel önti fel a járdát, az

utat. A házak tetejére is jut elég víz. Gyönyörű, érdes földszaga lesz a parkoknak. Az ágyásoknak, az apró városi kertekben virágok nőnek. Ha mérgesen vagy csak ímmel-ámmal dolgozol, marad a forróság, és minden elszárad. Nem esik a hó, és ködös, sáros a tél. Túl enyhe ahhoz, hogy nulla fok alá menjen a hőmérséklet. Ha meleg a klímaváltozás, többé soha semmi nem fog megfagyni.

Az anyó is megrázza a párnákat. Szépen, gyöngéden. De elfárad a karja.

MÁRIA Nem akarom, anyó! Tudod, még sosem láttam havat. Vagyis láttam, mert a telefonomon van egy alkalmazás.

HOLLE Micsoda? Csupa fül vagyok, igyekszem. Jó, hát nem mindent értek. Én a hóhoz értek csak igazán. Sosem nyúlok hozzá. Én csak fasztom a havat.

MÁRIA Ha meglesz a mobilom, szívesen letöltöm neked. Ott lehet évszakokat nézegetni.

HOLLE Kíváncsian várom! Most dologra fel! Jól rázd ki a paplant! Utána jöhetsz vacsorázni. Öreg vagyok, nem bírom már úgy a munkát, mint azelőtt. Kimegyek a kertbe megöntözni a virágaimat. Szeretem, ha illatoznak. Szeretem, ha eredménye van a sok kapálásnak. Majd meglátod, milyen jó érzés, túrni a földet, órákon, napokon át, hogy végül gyönyörű, színes kerted legyen. Az illatok elvarázsolnak.

MÁRIA azonnal munkához látott. Takarított, ebédet főzött, végül odament az ágyhoz, és verte a dunnát. Órákon át, makacs szenvedéllyel. Mígnem a dunna életre keltette a telet. Havazott, hullott a hózápor a városban. Megállt a forgalom, és mindenki táncra perdült.

Szánkóztak, síeltek az emberek. MÁRIA becsukta a szemét, látta maga előtt, ahogy egész Rákospalota befehéredik. A házak, a fák, a panel és a pláza. Mindenki boldogan rohan az utcára, ki a négy fal közül. Ki a klimatizált irodából. Siklanak a havon, a gyerekek kezébe hókristály hull. Hőemberek épülnek, minden háztetőt és járdát ellep a hó.

FRAU HOLLE elégedetten fordult vissza a házába. Teltek a napok. MÁRIA keményen dolgozott. HOLLE finom ebédet és vacsorát főzött neki.

Aztán egy napon szomorúan látta, hogy MÁRIA egyszer csak abbahagyja a dunnaverést, leül az ágy szélére, a dunnák tetejére, és magába roskadva könnyezni kezd.

HOLLE Mi bánt téged? Látom a könnycseppet a szemedben. Látom, ahogy összehúzod magad, gubbasztasz. Akár egy szomorú, éhes vércse a nagy, fehér sziklán.

MÁRIA Életemben nem éreztem ilyen boldognak magam, mint tenálad.

HOLLE Köszönöm a szolgálatod.

MÁRIA Mégis hiányzik az otthonom. A cég, a székem, a szobám, még a mappáim is, a gép legmélyebb fiókjai. Főnököm, a rikácsoló hangja, ke-serves parancsai. A lánya gőgös kacagása, dicsekvései. Mindig új ruhát vesz, hogy elismerjék. A mocskos kis játék, a kolléganőm, a tréningek, a jótekonyskodás. A verseny, a csapatépítés hosszú, végeláthatatlan hétvégéi. A cég ajándéka, egy játszótér. A cég ajándéka, hogy minden per-cedet ott töltheted. A cég ajándéka szolidaritás, a csapatban levés, a gye-rekeid jövője. Karácsonyi buli nevetséges nejlonzacskós adományai az erdélyi árvaháznak. Még őket is megkönnyeztem ma reggel.

HOLLE Nocsak, töröld le a könnyed, nem is áll jól neked.

MÁRIA Igen, letörlöm mindjárt, még pár percet kérek. A minisztériumból minden héten bekopog az államtitkár, aki a farkát vakargatja, miköz-ben beszél. Vagy túrja az orrát. Brrr! Ajánlatokat tesz, és a főnököm lá-nya... szóval ott a számítógépnek dőlve kefél egy nagyot vele. Addig ki-megyek a kávégéphez, és bedobok egy kis aprót, hogy teljen az idő. Még ez is eszembe jut, ha az otthonomra gondolok, nálunk ez a napi rutin. Hatalmas a tét, a kötődés, nagyon erősek a szálak, a főnökasszony min-denkit kötélen tart.

HOLLE A könny hamar elmúlik, hidd el, itt nevetni szoktak. A dunna fi-nom puha lett, olyan szépen felráztad a tollakat.

MÁRIA Igyekeztem és köszönöm a vendéglátást.

HOLLE Hát a fenti világ már csak ilyen, ne sírj miatta. Gyere velem!

MÁRIA Nem mindig értelek... Most nagy a tét, a héten derül ki, melyikünk kapja a cégprémiumot. Ki jut majd el jutalom-hétfévégézni. A háeres iszo-nyúan lecsesz majd, ha kiderül, hogy máshol is vállaltam munkát.

HOLLE Mikor megtudja, te már egy másik ember vagy!

MÁRIA Mit mondtál, anyó? Talán neked ez idegen, új és a régi törvények már nincsenek. A telefonom nélkül nem élhetek.

HOLLE *(vigasztalja)* Ó, csak emiatt sírsz? De hát ez semmiség.

HOLLE némán hallgat egy ideig. Méregeti a lányt, aztán odamegy a kony-haszekrényhez, és kivesszi a telefont, amelyet a réten talált, és odaadja a lánynak.

HOLLE Ez volt az?

MÁRIA Igen, ez az.

HOLLE Tessék, itt a telefonod.

MÁRIA *(síkít)* Látja, itt elrepedt az előlapja. A tokja, a vízipatkány, jaj, de édesek. Nézze!

HOLLE Hazamehetsz, lemostam. Jó kis csatornaszaga volt.

HOLLE dobbant a lábával és tapsol, a lány könnyei eltűnnek.

HOLLE Gyere utánam!

Kimennek a házból egy nagy kapuhoz.

HOLLE A lift a ti világotokba vezet. Köszönöm a szolgálatodat, azt kívánom, légy boldog odafönt!

MÁRIA még hezitál, aztán elindul. Szorong, a kezében a telefon. Bizonytalan, de aztán lép egyet. Kézen csókolja FRAU HOLLÉT, és mikor beszáll a liftbe, hirtelen pár csepp aranyeső hull rá. Meztelenre vetkőzik, kilép a ruhájából. Új ruhát kap, egy dögös kosztümöt, sminkelt, szép arcot, ékszereket, a magabiztosság gazdag jelmezét.

HOLLE Ez a jutalmad a szolgálatodért.

MÁRIA Köszönöm, Frau Holle!

MÁSODIK JELENET

A cég irodája, késő délután. MÁRIA az asszisztensi székekben ül, üzeneteit olvassa. Előkészíti a holnapi feladatokat. Folyton pittyeg a telefonja, lemerül, bedugja a konnektorba.

A cégvezetőnő épp elindulna haza, veszi a táskáját, amikor hirtelen megpillantja a beosztottját.

CÉGVEZETŐ Ó, te itt vagy?

MÁRIA Dolgozom!

CÉGVEZETŐ Ezek szerint meglett a telefonod?

MÁRIA Igen, itt van, csak megint lemerült.

CÉGVEZETŐ Sokáig tartott, hamarabb is jöhettél volna. Nagy szükségünk lett volna rád. Arról nem volt szó, hogy ilyen sokáig eltűnsz.

MÁRIA Mély kútba zuhantam, és egyszer csak egy mezőn találtam magam. Virágok, fák... *(Kényszeredetten mosolyog)* De aztán meglett, megvan, megtaláltam.

CÉGVEZETŐ Jesszus, most látom! Megszépültél, Mária! Wow! Ez a ruha, a smink. Mind arany!

MÁRIA Jutalom.

CÉGVEZETŐ Mondd csak, drágám, ki vette ezt neked? *(Kacagva)* Csak nem a koszos csatornából hoztad fel magaddal?

MÁRIA Frau Holle.

CÉGVEZETŐ Ó, Holle! Az anyó! Hát él még. A föld alatt?

MÁRIA Nála volt a telefonom. A kredencébe tette, csak elfelejtette. Kicsit megöregedett, még annál is jobban, mint hittem. De szerencsére észébe jutott. Olyan aranyos és cuki háza van!

CÉGVEZETŐ Ő aztán jól bírja az éveket, több száz éve kutya baja.

MÁRIA Na, jó. Bőgtem neki kicsit, hogy vissza akarok jönni. Hiányzott a cég!

CÉGVEZETŐ Hát persze, hisz jó itt neked, ugye? Már várom a hóvégi jelentésedet. Sietnünk kell a zárással.

MÁRIA Amikor eljöttem tőle, a liftben aranyeső hullott rám.

CÉGVEZETŐ Istenem, a dunnás anyó! Régebben fájt a dereka, mindig lányokat kért fel, hogy segítsenek neki. Amit ő már nem tudott elvégezni, átadta annak, aki kútba ugrott. Csak a szorgalmasokkal bánt jól.

MÁRIA Te ismered Holle anyót? Találkoztál már vele?

CÉGVEZETŐ Á, mindegy, nem is lényeges.

MÁRIA Engem érdekel.

CÉGVEZETŐ Gyerekkoromban ment a tévében. Annyira azért nem szerettem. A Tom és Jerry jobb. De azt nem nézhettem.

MÁRIA A macska egeret fog, te tuti macska voltál!

CÉGVEZETŐ Kissé mindig tartottam Hollétól. Úgy képzeltem, hogy ha nem írom meg a leckém, vagy nem mondom fel hibátlanul az úttörők tizenkét pontját, átmegek a kapuján és... hagyjuk is! Ha ennyi ékszerre van, én is lemegyek hozzá. Látom, könnyen adja, pár nap dolgosság, és igazán megbecsül.

MÁRIA Persze, menj csak. Addig én itt elvagyok. Van mit pótolnom. Most látom az üzeneteidet.

CÉGVEZETŐ Holnapra kész legyen a leltár, jönnek a belső revizorok.

MÁRIA Meglesz, hisz tudod...

A CÉGVEZETŐ elindul, aztán visszafordul.

CÉGVEZETŐ Ja, még valami, jut eszembe. Mária, mondd csak, hogy csináltad?

MÁRIA Mit?

CÉGVEZETŐ Hol rejti a kincset az anyó? Hogy találtad meg a házat?

MÁRIA A föld alatt.

CÉGVEZETŐ Megnézzem a google-térképen? Ne nevetess! Viszont ha leírnád az utat, sokat segítené! Megspórolnánk az elvesztegetett időt. Hátékony lenne.

MÁRIA Te küldtél le hozzá! Nem emlékszel?

CÉGVEZETŐ Igen? Hahahaha! Milyen feledékeny vagyok. De ne hidd! Hát persze, hogy emlékszem. Csak vicceltem.

ALBERT hirtelen benyit az irodába.

MÁRIA Miért nem kopogsz?

ALBERT So sorry! Szép jó napot!

MÁRIA Már vártunk! Itt vannak a jövő hétre előirányzott felvételek. Most lettem kész az értékelésekkel. Please. Fogd és vidd!

ALBERT Átvettem. *(Aláírja)* Siettem, rohantam hozzád. Azta, Mária, te iszonyú szép vagy ma!

MÁRIA Köszönöm.

ALBERT Ma még két embert kell kirúgnom a cégtől, aztán eljössz velem vacsorázni?

MÁRIA Attól függ.

ALBERT Mitől?

MÁRIA Hová?

CÉGVEZETŐ Kedves Albert, dolgozunk. Itt feladat van. Kérem, hagyjon magunkra minket!

MÁRIA Azt hittem, mász zuhanyozni... vagy nem oda készültél? Ha elindultatok, mindent befejezek. Szeretnék egyedül lenni.

CÉGVEZETŐ Addig nem, amíg nem mondd el, merre van a háza.

ALBERT Este nyolc. Mária, jó lesz?

CÉGVEZETŐ *(csörög a telefonja)* Ó, te vagy az, kedvesem. Rohanok, most el kell intéznem valamit, de itt van épp nálunk a személyzetis, vele beszéld meg.

MÁRIA Este nyolc. Beírtam.

CÉGVEZETŐ Kedves Albert! A lányom ráér ma este. Ha gondolja, hívja csak el vacsorázni. Ott megbeszélhetik az új felvételeket.

ALBERT *(Máriának súgja közben)* Várlak! Már tudom is, hová viszlek! Selymes, titkos, csendes, hűvös. Fúj a szél! Japán!

MÁRIA Ó, a japán!

CÉGVEZETŐ A teniszedzése pont nyolcig tart. Szóval?

ALBERT Még meggondolom.

CÉGVEZETŐ Szentelen!

ALBERT Nagyon megtisztelő, most mégis inkább sietek. Két embert kell ma elküldenem, kész a dossziéjuk, és mindkettő depressziós. Tuti, öngyilkossággal fenyegetnek majd. Meg a gyerekeik fényképeit mutatják, kiteszik az asztalra és simogatják. Pityeregnek közben. Én részvétet sugallok. Nekem dőlnek. Ráfolyik a vállamra a könnyük. Aztán átkarolom őket, és megerősítem, hogy az elválás számukra egészen új lehetőséget előlegez! A munkanélküliség nem kényszerpihenő! Nem a szomorú gyász

ideje! Felejtsék el a rosszat. A cég a valódi szabadság előszobája volt számukra. Múlt időben! Egy új választás szabadsága... (*Elfut*) Csodaszép napunk van ma!

CÉGVEZETŐ Pontosan... hogy ez a fiú mekkora modor! Mennyire jó, istenem! Úgy siklik, akár egy csúszómászó, szerethetően gesztustalan. Csak a lányom nem kell neki, vagy igen? Nem értem.

MÁRIA Szerintem kell, csak titkolja. Illedelmes.

CÉGVEZETŐ Majd ha meglesz az aranyeső, ez is megváltozik. Nem igaz, Mária? Mária? Mária!

MÁRIA Parancsolsz?

CÉGVEZETŐ Szóval mondd már, hogy volt? Hogy jutottál el Frau Holle házába?

MÁRIA A kilencedik emeleti zuhanyba mentem, az elég nagy. Felújítás alatt van, ki volt szedve a lefolyócső.

CÉGVEZETŐ Ó, ez jól hangzik!

MÁRIA Beléptem a zuhanyzóba, magas tartásba emeltem a karomat, és beugrottam.

CÉGVEZETŐ És aztán? Mi volt?

MÁRIA Fetrengtem a mocsokban.

CÉGVEZETŐ Na!

MÁRIA Nagyon szűknek tűnt, betuszkoltam magam. Tényleg, te be fogsz férni? Majd húzd be a hasad!

CÉGVEZETŐ Pimasz vagy. Kirúgatlak.

MÁRIA Akkor oda az arany. Szóval: mintha mély, fekete kútba esnél. Zuhansz, óriási távolságok. Különös érzés, lebegés, talán, nem is tudom... a föld belseje felé haladtam. Nem éreztem semmi rosszat. Sőt, igen hűvös volt. Jó illatok! Szagok, virágok! (*Felszabadultan nevet*) Jó volt! Nagyon jó! Megszabadultam a forró, 43 fokos pesti nyártól...

CÉGVEZETŐ Jár pár perc szabadidő, utána mindenki jobban teljesít. Szabadság!

MÁRIA Pipacsmezőn feküdtem. A telefon keresésére indultam volna éppen, amikor különös hangokat hallottam.

CÉGVEZETŐ Különös hangok? Mások is vannak ott?

MÁRIA Kiabálást. Ordítást. Nem láttam semmit, csak almafákat, diót és meggyfát. Ott virított az út szélén. A távolban egy ösvény.

CÉGVEZETŐ Holle viskójához vezetett?

MÁRIA Összeszedtem minden bátorságom, és elindultam a hangok irányába. Most már jól értettem a furcsa kiáltásokat. Egy kenyérsütő automa-

ta szólólongatott. „Vagy bedobsz pénzt, vagy megégünk!” „Vagy bedobsz pénzt, vagy megégünk!” Szerencsétlenek, gondoltam, ezt nem hagyhatom. A zsebemben volt egy kis apró, amit amúgy a cég kávégépebe szoktam dobni. De ma reggel még arra sem volt időm, hogy igyak egy kávét. Sóval gyorsan bedobtam. Nejlomba csomagolt, friss szalámis kiflik potyognak egy tálba.

CÉGVEZETŐ Huh, megéheztem! Olyan szépen mesélsz! Totál felvillanyoz ez az egész. A céges nagy meetingen is elmondjuk, jó? Büszkék vagyunk rád itt a csapatban, Mária. Bearanyozol minket!

MÁRIA Tovább gyalogoltam az ösvényen. Újra hangokat hallottam az út mellől. Egy másik automatában folyamatosan joghurtok készültek: gép adagolja a müzlit műanyag poharakba, aztán sorba rendezi a poharakat. Megállás nélkül működik. „Megteltem és nem bírom tovább!” „Megteltem és nem bírom tovább!” – kiabáltak a műanyag poharak. Odamentem. Láttam, hogy a dobozok összenyomták egymást. Fogtam és kikapoltam őket. Jó sok volt, minden erőmet kivette, de mentem tovább.

CÉGVEZETŐ És Holle? Vele mikor találkozta?

MÁRIA Frau Holle épp dobbantott egyet a lábával, odahívta a macskáját, hogy szedje ki a pókot a hajából, mikor észrevette, hogy közeledem a házához. Vidáman körbejárta föld alatti birodalmát. Ugyanolyan pipacsok nőnek ott is, mint amilyenek a mezőn. Körtefa, dió, áfonyabokor, eperföldek.

CÉGVEZETŐ Egy ilyen dögös aranyruhában menni a tárgyalásra. Megduplázzhatjuk az eladást. Mindig mondtam, hogy nőbarát munkahely vagyunk – hisz nálunk libbennek nemsokára a munkatársak a legszebb kosztümökben. Aranyba öltöztetjük az egész ipart. Dupla haszonnal. Danke, Frau Holle! Ez lesz az új feminizmus: emberbarát munkahely a föld alatt.

MÁRIA Mi? Itt vagy? Nem is figyelsz rám...

CÉGVEZETŐ Anyabarát, gyerekbarát, öregbarát, kutyabarát, vega, bió trend, kosztüm, ja, és zaklatásmentes. Itt van már, csak egy pillanat választ el. Megyek, beugrom a kútba.

HARMADIK JELENET

HOLLE és MÁRIA felváltva.

MÁRIA Holle könnyedén varázsol: például automatát, amiben ropogós cipók sülnek, vagy olyat, amelyben müzlis joghurtok készülnek. Kiadós reggelije után rendszerint felmegy a hálósobába a vetetlen ágyhoz, és úgy megrázza a dunnáit, hogy az egész világon hull a hó.

HOLLE Mindenki azt kapja, amit megérdemel. Kedves, jóságos, de nem érdemtelen az ítéletem. Épp tegnap kezeltem meg a 23 675. pesti lányt. Be is írtam gyorsan a naplóba. A lepedők és pokrócok alatt rejtegetem a fiatal lányok névsorát. Akik eljöttek ide a túlvilágra, és aranyban távoztak, örökre lelkiismerettel élnek.

MÁRIA Fáj a munka, meggyötör, hideg és szenttelen dolog a takarítás. Bevándorlók, vendégmunkások, vécépucolók, kőművesek, festők, vasúti árokásók, a ti gondos anyótok, Holle.

HOLLE Bizony, a kiválasztott is szenved. Csak a maga módján nyüszít, nem kiabál, nem sikít. A jóság és a szorgalom sosem volt nagy dicsőség. Hogy mi lett velük, hisz ti is tudhatjátok! Felvirágoztatták a cégük! Ja, hogy velük mi lett? A személyükkel? A fogukkal, a szájukkal, az életükkel. Azt nem tudom... Illetve mégis. Megbetegedtek, elszegényedtek. Hevesen vert a szívük, aztán megállt. A gyerekeik meg folytatták. És az ő gyerekeik. Ugyanaz fog veletek is történni. A természet örök körforgása ez, és végül az esendő halál.

MÁRIA Hogy Holle anyó dolgozik, onnan lehet tudni, hogy a fenti világban komor felhők gyülekeznek a Duna felett. Télen előfordult régen, hogy fagyott jégtáblák úsztak a folyó vizén. De egyre ritkábban és egyre kevesebbet volt fagyos a város. Eltűntek a fagyosszentek. Maradt a hőség, a pára. Pedig ha Frau Holle úgy akarja, napokig esik a hó. Ám ha ez a hó végleg eltűnik a földről, Holle mama föld alatti birodalma is megszűnik.

HOLLE Nagy szükség van arra, aki úgy hozza a hóvihart, hogy a napsütés boldogsága is beül a hókristályok közé.

MÁRIA Néha egészen elszomorodik Holle, mert látja, hogy az ember teljesen elfeledkezik az időjárásról. A jó, kiadós, dagadt szélről. A hetekig tartó jeges hóesésről, a rövid nyári záporról, mennydörgéssel.

HOLLE Hát, nem különösebben kedvelem a globális felmelegedést. De a szorgalom az első, aki rázza a dunnát, megforgatja a Dunát! Amíg munka van, és akad, aki robotol, én uralkodom, nem a szél!

MÁRIA/HOLLE (*egyszerre*) A cirmosan simogató tollakat szeretem, a dagadt paplant. A tapogatást. Az egész napos rázást. A dús hózáport, ha napokra megbénul a város. Szétcsúsznak a járművek, szánkóznak a buszsofőrök, korcsolyáznak a hó munkások. Jéggé fagy az iskolák udvara. Csúszik-mászik a lakosság bátrabbik fele. Holle anyó szereti a földet, amikor a jég hidegben megül a lélek, akkor él igazán.

HOLLE félrehúzódik és elszenderül.

A CÉGVEZETŐ sikítva beugrik a csatornába.

MÁRIA (*a Cégvezetőhöz*) Sosem láttam még ilyen szenvedélyesnek. Ilyen kapzsinak. Ilyen gyerekeknek. Zsarnokinak és szolgainak. Undorító ez az ember, és a hatalmas undor ad új erőt, hogy minden nap megtegyem, amit kér. *Visszafordul a számítógépéhez, gépel.*

NEGYEDIK JELENET

Ülnek egy asztalnál, esznek.

ALBERT Legközelebb ne ebbe gyere!

MÁRIA Most mégse jó? A főnöknek tetszett. Láttad volna, hogy megszeretett!

ALBERT Ő számít? Nem én?

MÁRIA Folyt a nyála, annyira tátva maradt a szája.

ALBERT Kit érdekel!

MÁRIA Engem, ha másképp beszél velem, már jobb napom van.

ALBERT Nem a ruha a szép. Hanem a száj, a kar, a láb, a mell, a haj.

Szünet, megterítenek, étlapot vesznek magukhoz.

MÁRIA Te mit rendelsz? Vacsorázunk?

ALBERT Halat. Mandulás pisztrángot.

MÁRIA Salátával, rizzsel.

ALBERT Megnézem, szerinted van az étlapon?

MÁRIA Harmadik oldal, a ház ajánlata. Nagyon drága. Jézus! Hisz már alig van víz a Dunában.

ALBERT Majd elmegyünk innen, meglátod, milyen szép helyre viszlek.

MÁRIA Jó, akkor én is halat eszem.

ALBERT Na, jó, tetszik a ruhád, de csak mert szép az, ami a ruhához tapad.

MÁRIA A bőrömrre célzol? (*Nevet*) Iszunk is valamit? Egész nap szomjas vagyok. Túl sok minden történt. Kiszáradt a torkom. A bőröm meg csupa víz, olyan meleg van.

ALBERT Kirúgtam két embert, mit mondjak. Szép, nyugodt napom volt.
Ma nem rinyáltak. Egyik sem akart öngyilkos lenni vagy a gyerekeivel
fenyegetőzni. Igen, szép napom volt, koccintunk?
MÁRIA Fenyegtetett? Szoktak fenyegetni?
ALBERT Mindig fenyegetnek, és én vagyok a szar alak, a cég smasszere.
Az osztály stricije.
MÁRIA Mert az is vagy.
ALBERT Ezer közül egy ilyen, mint én, becsüld meg. Ha sokat kirúgok,
magasabb lesz a fizetésünk. Nem én vagyok a strici, hanem a cég. A ki-
tartott fél.
MÁRIA Nem érdekel már a pénz, a hajam is arany.
ALBERT Szép vagy!
MÁRIA Köszönöm, mindig mondod, és mindig megköszönöm.
Szünet, esznek.
ALBERT Hoztam neked valamit.
MÁRIA Nocsak, kíváncsi vagyok.
ALBERT Mindjárt. Egy... kettő... három. Tessék.
MÁRIA Ó, ez egy gyűrű! Csodaszép.
ALBERT A tied.
MÁRIA Nem, nem fogadhatom el.
ALBERT Dehogynem, semmire sem kötelez, és szívből van.
MÁRIA A cégvezető lánya vár, minden percben itt lehet. Nincs erőm ehhez.
ALBERT Nekem ő nem kell.
MÁRIA Tudom, nem mondhatod meg neki.
ALBERT A mai naptól más lesz. Tiszta arany vagy.
MÁRIA Így már kellek, igaz?
Csók.
MÁRIA Szeretlek, de nem számít.
ALBERT Miket beszélsz?
MÁRIA A következő én leszek. Ha nem teljesül az álma, elküldenek.
ALBERT A cég vezetőiről minden leperreg. Szükségük van rád, nagyon jól
bírod a munkát.
MÁRIA Félek. Még aranyruhában is remegek.
ALBERT Teljesülni fog. A csúcsra jutsz. De mi lelépünk, angolosan távozzunk.
MÁRIA Mondjuk, Angliába?
ALBERT Bárhová!
MÁRIA A föld alá?

ALBERT Frau Holle. Akkor oda. Bár nem kedvelem őt különösebben, hisz ő is csak egy boszorkány, de jó, lehet, ha annyira akarod. Még megmondjuk. A föld alá is veled megyek.

MÁRIA A föld alatt hideg van, nem izzadok. De fogalmam sincs, mi várna ott ránk. Egy ágy, dunna és Frau Holle parancsai.

ALBERT Most együnk.

ALBERT hatalmas falatokat eszik, csámcsog és hörpöli a bort.

MÁRIA Köszönöm a gyűrűt. Tetszik! Szépen csillog.

ALBERT Örülök.

MÁRIA Sosem hordtam gyűrűt. Nem volt pénzem gyűrűkre. Csak párizsis kenyérre. Meg kólára. Dobozos kakaóra. És most aranyat hordok! Ez hihetetlen! Kifordult a világ. Mondd meg, hogy álmodom?

ALBERT Ha rólam álmodsz, azzal jól jársz! Mária, készülj fel! Vacsora után felmegyünk hozzám. És mély álomba merülünk. A gyűrű csak a kezdet.

A vég gazdag, tiszta arany, színarany lesz.

MÁRIA Ó, ez jó! Mégsem kell lemennem a föld alá.

ALBERT Nekem a bőröd kell, te kellesz!

MÁRIA Hisz az arany itt van, egy pesti lakásban. Ki gondolta volna? Kérdés, hogy megdolgoztam-e érte?

ALBERT Menjünk már! Úgy izgulok.

Húzza-vonja a lányt.

MÁRIA *(felugrik)* Fura ez a kiváltság. Ez a tukmálás. Ez a rámenősség. Ez a hajhászat. Alig bírok nyelni. Részemről vége a vacsorának.

Ledob egy poharat a földre.

ALBERT Mi történt veled?

MÁRIA Vissza kell mennem az irodába. Még maradt elintéznivalóm.

ALBERT Ez a nő nem az a lány. Egy másikkal ülök.

MÁRIA Engem nagyon lecsesznek, ha nem leszek kész a dolgokkal.

ALBERT Mária! Gyáva vagy?

MÁRIA Aranyból vagyok.

ALBERT Hideg vagy! Te félsz a szerelemtől. Na, gyere már!

MÁRIA nyöszörög, pityereg, aztán újra nevet. Kibúzza magát ALBERT karjaiból.

MÁRIA Szia!

ALBERT ráver egy nagyot az asztalra.

ALBERT Hülye kurva! Ribanc! Teljesen kicsinál!

MÁRIA szédelegve elrohan. ALBERT utána.

ALBERT Bocsáss meg, Mária, nem akartam. Veled megyek! Veled mehetek?

ÖTÖDIK JELENET

Pipacsmező, madárcsicsergés.

CÉGVEZETŐ *(eszméletlenül fekszik, aztán ébredszik, elszántan szedelőzködik)*

Halló! Hahó! Anyó! Merre vagy?

KENYÉRSÜTŐ AUTOMATA Vagy bedobsz pénzt, vagy megsülünk! Vagy bedobsz pénzt, vagy megsülünk!

CÉGVEZETŐ Miért dobnék be pénzt?

KENYÉRSÜTŐ AUTOMATA Vagy bedobsz pénzt, vagy megsülünk! Vagy bedobsz pénzt, vagy megsülünk!

CÉGVEZETŐ Jobb dologra is költhetem. Most nincs időm idiótaságokra.

Első a cég! A haszon! Az emberem, az anyó.

Megy tovább, gyalogol, lohol.

JOGHURTAUTOMATA Megteltem, és nem bírom tovább! Megteltem, és nem bírom tovább!

CÉGVEZETŐ Utálom az almás joghurtot. Brrr, tiszta cukor. Miért vennék egyet is akár.

JOGHURTAUTOMATA Megteltem, és nem bírom tovább! Megteltem, és nem bírom tovább!

CÉGVEZETŐ Ezeknek elment az eszük, hogy ilyet telepítenek ide. Inkább egy tábla kéne az aranyeső pontos helyéről. Fenébe, leejtettem a telefonomat, még vérzik is a körmöm, beszakadt.

Madárcsicsergés.

CÉGVEZETŐ *(loholva gyalogol)* A földanyánál persze nem működik a google maps. Még szerencse, hogy hoztam egy másik mobilt. *(Ráz egy telefont)* Ez tök süket. Hol a fenében lakik ez a nő? Nekem szép aranyak kellenek, nem joghurtok. Aranykosztümben vonulni az informatikai bienálén.

Minél többet gondol az új ruhára, annál gyorsabban szedi a lábait. Izzad a homloka, előnti a vágy minden porcikáját.

Ágy, kapu. FRAU HOLLE épp a kertjében dolgozik, gondozza a virágait, amikor észreveszi a CÉGVEZETŐT.

HOLLE *(kedvesen)* Mi járatban vagy erre?

CÉGVEZETŐ Eljöttem hozzád szolgálni. Annyira örülök, hogy megtaláltalak. *(Szünet)*

HOLLE Hisz csak egy út van, könnyű megtalálni.

CÉGVEZETŐ Ja, és leejtettem a lefolyóba a telefonomat. Keresem, de sehol se találok. Szolgálhatok nálad?

HOLLE *(nevet)* Még hogy...

CÉGVEZETŐ Gondoltam, ha már itt vagyok.

HOLLE Ó, igen. De örülök az ajánlatodnak!

CÉGVEZETŐ Gondoltam!

HOLLE Hogy ilyen készségesen akarsz szolgálni! Nagyon kedves.

CÉGVEZETŐ Szívesen.

HOLLE Öreg vagyok, nehezen bírom a munkát. Bizony elkél a segítség, mert reggel óta fáj a derekam, és a bokám is eldagadt.

Rögtön bekíséri új szolgálóját a házba, kitakaríttatja vele a konyhát, az ebédlőt.

HOLLE Kissé ferdén áll a söprű a kezében, semmi baj, majd megtanulod.

CÉGVEZETŐ Gyakorlat teszi a mester. Nem igaz?

HOLLE Aki elég szorgalmas, megtanulja a takarítás fortélyait. Semmi sincs magától, a gyakorlás, a dolgosság hozza el.

CÉGVEZETŐ Semmi sincs magától, ez jó. Miket mondasz, anyó!

HOLLE A kezéd megügyesedik, és élvezni fogod a piszkos kis munkát is. A porcák nyávgóságát, a kis mocskok eltüntetését.

CÉGVEZETŐ *(zavartan libeg)* Igyekszem.

HOLLE Annak repül a seprű a kezében, aki szorgalomra termett. Kérlek, mosd fel újra a konyhát. Csupa kosz megint, a macskák összejárták. Legközelebb már nem is szólok, magad is látod, mennyi itt a teendő.

CÉGVEZETŐ Én sem bírom a koszt, pfúj!

HOLLE Nap mint nap, mindig újra koszos lesz minden. Kezdődik előlről.

Az örök tisztaság birodalma kitaláció! A háziasszonyok hitegetése csak.

CÉGVEZETŐ Munkára fel, anyó!

HOLLE Aztán felmegyünk a hálósobába.

CÉGVEZETŐ Alig várom!

Mikor lent végeznek, felkíséri őt a hálósobába az ágyhoz. A CÉGVEZETŐ nagy kedvvel megy, szinte érzi a pénz szagát. Pedig semmi nincs a levegőben, hacsak nem a friss lepedő illata.

HOLLE Ez lesz a legnehezebb. Akárki nem tudja elvégezni.

CÉGVEZETŐ *(boldogan)* Menni fog.

HOLLE Bízunk benne!

CÉGVEZETŐ Erre tréningeztem, nem ismerek akadályt. Végül is cégvezető vagyok.

HOLLE Megható a lelkesedésed, de most különös dologra kérlek. Nem mindenki állja ki a próbát. Nagy erő és kitartás kell hozzá. A munka szabadsága.

CÉGVEZETŐ Várj, anyó, még nem ismersz.

HOLLE Amikor a dunnát kirázod, a tollak mozogjanak. Rázd és rázd, érzéssel, ahogy csak bírod. Olyan szépen és oly sokáig kell mozgatni a paplant, hogy havazzon a világban, és az emberek örüljenek a hópelyheknek.

CÉGVEZETŐ Kár, hogy nincs itt az asszisztensem, Mária, ő lenne erre a feladatra a megfelelő emberünk...

HOLLE Hát most magadra hagylak, szólj, ha kész vagy.

CÉGVEZETŐ Rendben. Igyekszem! Bízva csak nyugodtan rám.

A CÉGVEZETŐ rázza a dunnát, de ahogy kimegy az anyó, levetkőzik és befekszik az ágyba, hempereg. Magára húzza a takarót, beteszi a feje alá a párnát, és elszundít.

HOLLE anyó észreveszi, hogy nem dolgozik, de nem szól. Mindenkinek finom vacsorát készít. Mindannyian jóllaknak. A CÉGVEZETŐ vacsora után ki szeretne menni sétálni.

CÉGVEZETŐ Most lelépek kicsit. Ugye nem baj?

HOLLE Hogyhogy? Elmész?

CÉGVEZETŐ Elfáradtam.

HOLLE Nocsak?!

CÉGVEZETŐ Fel kell hívnom pár embert. Mindjárt kezdődik egy tárgyalásom, nem maradhatok sokáig. Van nálad wifi?

HOLLE Nincs... nem élek vele.

CÉGVEZETŐ Semmi gond, hagyjuk. Szeretném megkérdezni, mikor ér véget a szolgálatom, Frau Holle? Látod már?

HOLLE Épp most gondoltam rá. Itt az ideje, hogy visszamenj a lifttel a fenti világba.

HOLLE nyúl a kredencbe, visszaadná az okostelefont...

CÉGVEZETŐ (már fut is a kapuhoz) Anyó, tartsd meg nyugodtan! A cég reklámajándéka. Telefonokat gyártunk. Szuper minőségben.

HOLLE Nagy feladat, gratulálok!

CÉGVEZETŐ Mit gondol ez az anyó, mit kezdjek egy koszos, törött telefontal?

HOLLE A viszontlátásra! Minden jót kívánok a földi világnak!

A CÉGVEZETŐ beszáll a liftbe. Csakhogy abban a pillanatban, amikor a lift elindul, érzi, hogy bizseregni kezd a feje búbja. Felnéz és látja, hogy sötét, komor színű eső hull a plafonból. Érzi, ahogy egyre jobban rázkódik, libabőrözik az egész teste. Először a körmei lesznek feketék, aztán a karja, majd a bőre mindenhol, égő érzés fogja el, ahogy az egész testére ráömlik a szurok.

A cég irodája. MÁRIA és ALBERT ott ülnek a gépnél.

MÁRIA Istenem, mi történt?

ALBERT Csupa szurok!

MÁRIA Hol az aranykosztüm?

ALBERT Ez fekete! A gyász jele!

CÉGVEZETŐ Csináljatok valamit, könyörgöm! Ragadok.

ALBERT Hát, nincs sok választásunk. A cégnek vajon mi lenne jobb?

MÁRIA Albert, hisz leöntötték! Minden csupa forró és ragad. Valamit tennünk kell!

ALBERT Még átgondolom.

A CÉGVEZETŐ leül, gyenge, néma, hajladozik a feje, kerülgeti az újulást.

MÁRIA Forró, talán láza is lehet.

ALBERT Azta, ez totál kivan.

MÁRIA Akkor... Először csak szép sorjában.

CÉGVEZETŐ Vegyétek le rólam! Teljesen belém égett, a bőröm alá is befolyt.

MÁRIA Gyerünk!

ALBERT Nyugi, ezt ki kell találni. Ehhez többeknek is lesz pár szava. Van rutinom, mi az ügymenet.

MÁRIA Gyorsan törölöm a naptárat, mindent lemondok mára. Így nem mehetsz be holnap a tárgyalóba.

CÉGVEZETŐ Mossál meg! Mária, csinálj valamit!

MÁRIA Hozok kefét.

ALBERT Kérek a takarítóosztálytól Domestost. Mindjárt jövök! Kezdjük ezzel, a többit közben kitalálom.

CÉGVEZETŐ Siess!

MÁRIA Azért jobb, ha a következő napok utazásait is lemondom. Plusz lemondom a holnapi munkaébredet. Beszólok a miniszternek és a vezérigazgatónak...

CÉGVEZETŐ Ne, Mária, könyörgöm, takaríts le! Holnapra elmúlik.

MÁRIA Kötve hiszem.

MÁRIA súrolja. Körömkefével, krémekkel, vegyszerrel lemosni, de ahogy sem szabadul meg a CÉGVEZETŐ a fekete szuroktól.

MÁRIA *(pittyeg a telefonja)* Üzenetem jött Alberttől. „Azonnali kényszer-szabadságra küldik.” Engem bíznak meg, hogy adjam át az üzenetet. A státuszodról és a végkielégítésedről később döntenek. „Egy órád van, hogy kipakold a szobádat, és átadd a számítógépedet.” Kemény!

CÉGVEZETŐ Albert hol van? Eltűnt?

MÁRIA Gondoltam, hogy ez lesz. Persze hogy eltűnt, ő ebben már nincs benne.

CÉGVEZETŐ Mindent tudnak, persze. A vezérigazgató évek óta megfigyeltet. Még a föld alá is lejöttek. Ott voltak velem. Vagy ott laknak, ki tudja. Csippet ültettek a bőrünk alá...

MÁRIA Ūristen!

CÉGVEZETŐ Hát, ha ez a protokoll... Így rúgtunk ki eddig mi is mindenkit.

MÁRIA Most rajtunk a sor.

CÉGVEZETŐ Holle kell a cégnek, és kell az aranyeső is nekik, az új kosztümöd, Mária, az is kell nekik.

MÁRIA Profik.

CÉGVEZETŐ Te maradj csak itt, csináld tovább. Azt, amit mondanak.

MÁRIA Mi mást tennék? Van választásom?

CÉGVEZETŐ Kapsz majd prémiumot, előléptetnek. A cég arca leszel. Aranymária. A csoda mindenkinek jó üzlet. Szolgálj őket. Különben jön a feketeleves. A szutyok, a szurok, az ürülék, a szemét. Látod, mi lett belőlem. Egy fekete nő vagyok.

A földre fekszik és nyüssít.

MÁRIA *(kinéz az ablakon, havazik)* Holle anyó él és virul! Odanézz, odakint havazik.

Nagy pelyhekben hull a hó.

MÁRIA *(kifeszíti az iroda nyílászáróját, megeszi a hókristályokat)* Esik! Csepeg, csepeg és zuhog. Egyre jobban, mintha dézsából öntenék.

CÉGVEZETŐ Tiszta szurok vagytok, fekete a mellem. A körmöm, a szám.

MÁRIA Az fekete, ez fehér! Csuda szép! Nem igaz?

CÉGVEZETŐ Fény és árnyék.

MÁRIA Milyen gyönyörű nap!

CÉGVEZETŐ Szolgálj őket, Mária! Dolgozz, légy szófogadó!

MÁRIA Ja, persze.

CÉGVEZETŐ Ám légy szemforgató! Különben az én sorsom a tiéd. Az enyém a mostoha szerep volt, mindig a mostohát fektetik le a mese végén. A fiatal lány felemelkedik. Ott vagy, fent az égen. Lebegsz a boldogságtól.

MÁRIA Igen, érzem!

CÉGVEZETŐ Menj férjhez, Albert jó lesz neked.

MÁRIA Ha nincs más. És nincs más. Ő lesz a párom, nekem mindegy.

CÉGVEZETŐ Vigyázz! A következő szereped a szurok lesz. Megöregszel!

MÁRIA Cégvezető leszek! Micsoda nap! Istenem!

CÉGVEZETŐ Ha nem cselezed ki őket, csak a szolgájuk lehetsz. Fuss, amilyen messzire csak lehet. A ruhád arany, te megteheted.

HOLLE is megjelenik.

HOLLE A lusta lány, lám, kifeküdt, és a szorgos aranyban fürdik. Lehet, hogy holnap ő fekszik, és a szorgos kapja a feketét.

MÁRIA Micsoda nap, az égbe emel, lebegnek!

ALBERT is megjelenik.

ALBERT Leszel a feleségem? Ez jó tanács. Fogadd meg!

MÁRIA Igen. Nem tudom még. Várj egy kicsit!

HOLLE Dolgozni tudni kell. S ha itt megteszed, a föld alatt puha dunna vár.

Tégy egy próbát, és megkapod. Tiéd az aranyvilág.

CÉGVEZETŐ két vállra fekszik, nem mozdul többet.

HOLLE Lám, már alszik is, örök álom ez. Ha átmész a kapun, jutalmad: a sorsod ömlik rád.

MÁRIA Várj, anyó! Ne menj el! Veled tarthatok?

HOLLE Tégy egy próbát, ott leszek. Várook minden szorgos kezét! Dunnám táncra kél, a tollak lebegnek. Hó hull. Selymes a rét. Jön még a földre fagyos tél!

Folyó, vízcsobogás.

MÁRIA A Duna fényes és habos. Milyen szépen száll rá a hó! Még sosem láttam fehér függönyét! Ha eső esik vizére, pattog az egész folyó!

Begyalogol a vízbe.

A habok alatt csupa örvény, tölcsér és a bolond halak. Szeretnék a víz alatt élni. A föl alatt lélegezni. A hűvös, selymes vízben eltűnni. Milyen vonzó, milyen mély – csupa titok, idegen még. A kút egy másik világ, szabad és boldog.

Levetkőzik meztelenre.

Leveszem az aranyruhám, nem kell, semmi haszna. Beugrom, hisz már egy másik ember vagyok. Sohasem leszek kétszer ugyanaz. A Cégvezető tanácsát megfogadom: vigyázok magamra. Az életet a víz adja. A föld gyomrában lakik a lélek, ám legyen.

Velem madarat lehet most fogatni, olyan boldog vagyok.

Öklendezik. Beleveti magát a Dunába, forog, örvénylik, akár egy feneketlen kút, kapálózik, aztán súlytalanul elmerül, és mosolyog, megfullad.